

[Indenrigsministeren.]

af legemlig eller sjælelig Art kan befrygtes, at der vil kunne forvoldes betydelig Skade ved Vaccination af den paagældende. Amtslægens Afgørelse paa dette Omraade kan efter Lovforslaget forelægges Sundhedsstyrelsen, hvis Afgørelse er endelig.

Endelig indsattes i Landstinget i § 2 Bestemmelsen om, at Barnets Forældre er pligtige at give den vaccinerende Læge alle Oplysninger om Barnets hidtidige Sundhedstilstand og Oplysninger om, hvorvidt der har været Komplikationer i Forbindelse med Vaccination af ældre Søkende, ligeledes om, hvorvidt der er smitsom Sygdom i Hjemmet paa det Tidspunkt, da Barnet begæres vaccineret.

Jeg skal endnu kun tilføje, at Lovforslaget indeholder en Bestemmelse om, at de Forpligtelser til at have de fornødne Beholdninger af Vaccine samt til at udføre den offentlige Vaccination, som hidtil har paahvilet Den kgl. Kokoppe-Indpodningsanstalt i København, fremtidig henlægges til Statens Seruminstitut, idet det er Hensigten snarest at nedlægge den forannævnte Anstalt. Jeg skal tillade mig her at gøre opmærksom paa, at de i Forbindelse med denne Flytning af Anstaltens Funktioner til Seruminstitutet staaende Forhold allerede er behandlet i Forbindelse med forskellige Overvejelser, der for Tiden finder Sted i Indenrigsministeriet vedrørende Statens Seruminstitut, og at der ved denne Flytning vil kunne spares i hvert Tilfælde nogle Tusinde Kroner aarlig.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie, saaledes som det nu foreligger.

J. I. Jørgensen: Det foreliggende Lovforslag har været til en meget grundig Behandling i det andet høje Ting og er der vedtaget enstemmigt, saa jeg formoder, at Lovforslaget ogsaa vil faa en velvillig Behandling i dette høje Ting. Naar Ministeren har ment Tidspunktet egnet til at foreslaa en Ændring i Vaccinationsloven, skyldes det, som den højtærede Minister ogsaa oplyste for et Øjeblik siden, bl. a. den Omstændighed, at der har rejst sig en Bevægelse, ikke alene her i Landet, men ogsaa i Udlandet, mod den tvungne Vaccination. Lovforslaget maa altsaa ses som en delvis Imødekommen af de Krav, man fra forskellige Sider har stillet. Nu kan det synes at være noget betænkeligt at tage Hensyn til disse Særmeninger, som kun et lille Faatal har, men paa den anden Side maa man indrømme, hvad ogsaa den højtærede

Minister omtalte før, at de Bestemmelser, der indeholdes i Lovforslagets § 1, alligevel kræver saa stor Sikkerhed og maa anses for at være saa fyldestgørende, at der ikke kan være Tale om, at Fritagelsen bliver almindelig; den kan kun finde Sted i ganske særlige Tilfælde. Og jeg maa sige, at i Lovforslagets § 3 er der en yderligere Sikkerhed for Samfundet, idet Epidemikommissionen kan forlange tvungen Vaccination af enhver, hvis det skulde vise sig, at Sygdommen kom her til Landet, saa jeg tror ikke, man behøver at nære Ængstelse for, at man her ligesom aabner Døren paa Klem for dem, der ønsker at komme bort fra den tvungne Vaccination; man har sikret sig, forekommer det mig, paa tilstrækkelig Maade. Det er saa at haabe, at naar Lovforslaget er blevet ophøjet til Lov, den Bevægelse, der har været mod tvungen Vaccination, maa falde bort, saa der bliver Ro om Spørgsmaalet.

Jeg skal med disse Ord paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og Vedtagelse i dette høje Ting.

Christensen (Høng): Jeg skal ikke komme ind paa udførligere historiske eller principielle Betragtninger, men blot paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag i den Skikkelse, det har faaet i det andet høje Ting. Naar vi ikke kan gaa bort fra den tvungne Vaccination, hvad jeg ikke tror, vi kan for Tiden, har Lovforslaget i alt væsentligt taget de Hensyn, der kan tages til de forskellige Sider.

Det af Ministeren oprindelig fremsatte Lovforslag er jo undergaaet nogle Forandringer i det andet høje Ting. Den vigtigste af disse er, at Fritagelse for Vaccinationspligten ikke kan opnaas udelukkende af Samvittighedsgrunde, men kun, naar der paavises lægevidenskabelige Aarsager, der taler derfor. I Lovforslaget er der vist et saa stort Hensyn, at det ikke alene er Helbredstilstanden hos det Barn, der skal vaccineres, der skal tages i Betragtning, men ogsaa Sygelighed i Barnets Familie, være sig af legemlig eller sjælelig Art.

En anden gennemgribende Forandring har Lovforslaget faaet derved, at Afgørelsen af, hvorvidt Fritagelse kan meddeles, er henlagt til Amtslægen i Stedet for til Sundhedsstyrelsen. Naar den er henlagt til Amtslægen, forstaar jeg det saaledes, at man efter nærmere Drøftelse i Landstinget er kommet til det Standpunkt, at Sundhedsstyrelsen vil blive overbebyrdet, hvis den skal afgøre alle de Tilfælde, der kan tænkes at forekomme, og efter den Bevægelse, der adskillige Steder har været rejst mod